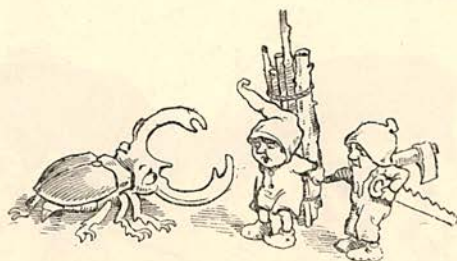

Дѣцата по-нататѣкъ съгледали единъ мраву-некъ. Множество мравки влизали и излизали. Всѣка носила по нѣщо, а нѣкои, които били по-вече натоварени, като че ли казвали на дѣцата:

— Елате ни помогнете!

Дѣцата тихичко се измъкнали.

По-навѣтрѣ въ гората, на една хубава полянка, тѣ съгледали пчели, които кацвали отъ цвѣтъ на цвѣтъ и събирали медъ, безъ даже и да ги погледнатъ.

Мжчно станало на третѣ момчета, че нито едно отъ малкитѣ животинки не искало да играе съ тѣхъ. И тъкмо, когато рѣшавали да се върнатъ, дочули въ храсталака да пѣе една птичка. Тѣ се затекли при нея:

— Мила птичко, ти пѣешъ тъй хубаво и весело, навѣрно ще поиграешъ съ насъ?

— А птичката имъ отговорила:

— Чикъ, чирикъ! Азъ трѣба мушици да събера за малкитѣ си дѣчица. А послѣ да имъ попѣя и ги приспя.

Слѣдъ тѣзи думи тя изхвъркнала.